

Mika Keränen

Aavepyöräilijä

Eräänä syysiltana Marin äidin designlaukku varastetaan puistossa. Varas on tummiin pukeutunut pyöräilijä, jolle poliisi on antanut lempinimen Aavepyöräilijä. Mari kutsuu kokoon salaseura Divarin, ja lapset aloittavat tutkimuksensa. Yhtäkkiä pitkäkyntinen Aavepyöräilijä julkaisee Youtubessa videon, jolla varastaa käsilaukkuja lennosta. Mitä peliä varas oikein pelaa?

Mika Keränen on viroksi kirjoittava suomalainen, joka asuu Tartossa. Hän on palkittu kirjailija kotimaassaan Virossa ja eteläisessä naapurimaassa Latviassa. **Keränen valittiin Aavepyöräilijä-kirjallaan IBBYn kansainväliselle kunnialistalle 2020.**

Mika Keränen lastenkirja **Aavepyöräilijä** kuuluu salaseura Divarin kymmenen kirjan sarjaan. Sarjasta ovat aiemmin ilmestyneet suomeksi kirjat **Oranssi polkupyörä**, **Hopeinen aarrearkku** ja **Salaperäinen kukkavoro**. Mika Keränen lasten dekkarit ovat vauhdikasta ja lämminhenkistä luettavaa niin pienille kuin suurille.

Mika Keränen on asunut Virossa jo 25 vuotta. Vuonna 2018 Keräselle on myönnetty Tarton kaupunginkirjailija –titteli. Titteli annetaan kirjailijalle, joka on elävöittänyt Tarton kirjallisuuselämää ja tehnyt Tarttoa tunnetuksi kirjallisuusmyönteisenä kaupunkina. Vuonna 2010 Keränen kirja **Peidetud hõbedane aardelaegas** (suom. **Hopeinen aarrearkku** 2010) valittiin vuoden 2009 parhaaksi lastenkirjaksi ja se sai Viron kulttuurirahaston kirjallisuuspalkinnon.

Kirjailija Mika Keränen on Vuoden ulkosuomalainen 2018

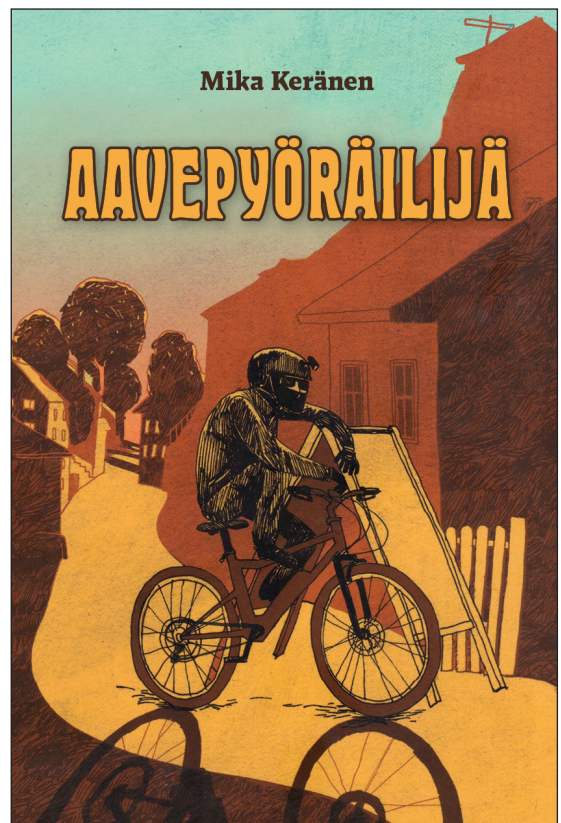
<https://suomi-seura.fi/kirjailija-mika-keranen-on-vuoden-ulkosuomalainen-2018/>

Ulkosuomalaisten etu-, asiantuntija- ja palvelujärjestö Suomi-Seura ry on valinnut Tartossa asuvan kirjailijan Mika Keränen Vuoden ulkosuomalaiseksi 2018. Seura palkitsee Keränen menestyksekkästä toiminnasta suomen kielen ja suomalaisen kulttuurin ylläpitäjänä maailmalla.

”Kohderyhmäni kirjallisuudessa on aina ollut lapset, jotka eivät rakasta lukemista”, kertoo Vuoden ulkosuomalainen 2018 Mika Keränen.

Mika Keränen kuuluu Viron suosituimpiin lastenkirjailijoihin. Hän on julkaissut viroksi 15 kirjaa ja suomentanut virolaista kaunokirjallisuutta. **Keränen lastenkirjojen pohjalta on tehty seikkailuelokuva Supilinna Salaselts (Suomessa Soppalinan salaseura).**

Alkuteos: Fantoomrattur
Kirjailija: Mika Keränen
Kuvitus: Marja-Liisa Plats
Kääntäjä: Kaisu Lahikainen
Sidosasu: sidottu, kovakantinen
Kieli: suomi
Koko: 145 x 210 mm
Sivumäärä: 168
ISBN: 9789527322352
Ilmestyminen: 10/2020

11. Kokous

Mari heitti keittiössä koin pyörömerkki. Reilikaan oli pitänyt tulla auttamaan häntä kaakon keittämisessä, mutta tyttö ei näkynyt missään. Mari katsoi ikkunasta. Ulkona tuuli, ja tammenehkeä pölysiivat rökky merkkisiä litereitä kadolle. Koko aatokin, salaseuran kokous pidettiin Marin kolin keittiössä.

”Tuo äänen nollaa”, Mari sanoi ohuissuonen raatalla kokoukalle Matille. ”Oo väädinä. On onenaa. Ja kokosia.”

Mari asetti likkä lasti pöydälle, teki punaviniinamarjamehun valmiiksi ja heitti kannen muuttaman vadelmaa. Pian soikin ovikello. Matti haukkahti, nousi ja kippitti oveille.

Koko salaseura äänkesi ovesta, aivan kuin lapset olisivat aiemmin alkonaa sopineet, että tulevat kaikki yhtä aikaa.

”Onko uutisia? Tarkoitin, että olettehan seuranneet netissä, minkä varas saati kiinni?” Osoi kyyppi mie kokouksen.

Mari puolesti päättiin ja sanosi, ettei kukaan muinoutta aiemmin aiakaan ollut.

”Teidän äiti on nyt jalkissa”, Reilika sanoi Matille ja kävi istumaan keittiön pöydän ääreen. Antton istuutui pöydän toiselle puolelle ja alkoi alustaa kokosia koin ei olisi saanut syödäkseen koko päivänä.

”Häh häh”. Mari vastasi silmiään pyöröitellen.

Marin äiti tosiaankin esittivät internetin juttua videolla. Hän oli Aavepyöräilijän ensimmäinen videoita alusti, mutta onneksi häntä näkyi vain vähän.

”Ise asiassa he olivat juuri siksi katsoneet äidin kanssa samaa videota, kunnes Mari oli ilmoittanut, että laaverit olivat tulossa

